

आम्बिष्ट अम्बा अम्बाला अम्बिका अम्बरम् अम्बुः ।

अवद्धु लि० बन्ध-क्त न० त० । १ असंबद्धे २ अन्वयबोधयोग्यता-
न्यून्ये परस्परविरुद्धे वाक्ये च यथा “यावज्जीवमहं मौनी
ब्रह्मचारी च मे पिता माता तु मम बन्ध्यासीदण्डवत्
पितामहः” इत्यादि वाक्यम् । २ बद्धभिन्ने सुक्ते च ।

अवद्धुमुख लि० न बद्धं यथेच्छवादिदया अप्रतिबद्धं मुख-
मास्यक्रिया यस्य स्त्रियां वा ङीप् । अप्रियवादिनि
“सत्यं ब्रूयात् प्रियं ब्रूयात् न ब्रूयात् सत्यमप्रियमिति”
मनुनाऽप्रियवचनकथनस्य निषेधेऽपि तदुल्लङ्घनेन अप्रिय-
वाक्यप्रयोक्तृत्वेन तस्य तथात्वम् ।

अवध पु० न बधस्ताडनं देहे आघातः प्राणवियोजनं वा
अभावे न० त० । ताडनाभावे । “शिष्यशिष्टिरवधेनाशक्तौ
पेणुदलेनेति” मिता० स्मृतिः । १ प्राणवियोजनाभावे च ।

अवधा स्त्री न बध्यतेऽस्यते लम्बने । लीलावत्युक्ते त्रिकोणादि
रत्ने लम्बोभयपार्श्वस्थे भूमिखण्डे । न, बाध्यते आबाध्यते
वा, अबाधा आबाधाऽश्रत् । तदानयनञ्च “त्रिभुजे भुजयो-
र्योगस्तदन्तरगुणो भुवा हृतो लब्ध्या । द्विःस्था भूरुनयुता
दक्षिताऽबाधे तयोः स्यातामिति” लीला० । “दशसप्तदशप्रमौ
भुजौ त्रिभुजेयत् नवप्रमा मही । अवधे वद लम्बकं
तथा गणितं गाणितिकाशु तत् मे” इति लीला०
अबधोद्देशकः ।

अवध्य लि० बधमर्हति यत् न० त० । १ बधानर्हे प्राणवियोग
फलकव्यापारो हिंसाल बधः । “अवध्याञ्च स्त्रियं प्राङ्-
स्तियं ग्योनिगतामपि” स्मृतिः । २ बधदण्डानर्हे ब्राह्मणे
च “बधः सर्वस्वहरणं पुराजिर्वासनाङ्गने । तदङ्गच्छेद
इत्युक्तौ दण्ड उक्तमसाहसः । अवशिष्टेण सर्वेषामेष-
दण्डविधिः स्मृतः । बधादते ब्राह्मणस्य न बधं ब्राह्मणो-
र्हति” मिता० स्मृतिः । “उपस्थसुदरं जिह्वा हस्तौ
पादौ च पञ्चमौ । चतुर्नासा च कर्णौ च धनं देहस्तथैव च
दश स्थानानि दण्डस्य मनुः स्वायम्भुवोऽब्रवीत् त्रिषु वर्णेषु
यानि सूरक्षतो ब्राह्मणोऽग्रेदिति” मनुः बन्ध-बा०
कप । ३ अयोग्यवाक्ये हे० भे० च ।

अवन्धक न० बध्यते खननमितरत्न आधीयते बन्ध आधीय-
मानद्रव्यं स नास्ति यत्न कप् । १ आधिभ्यन्त्ये कृष्णादाने ।
“अशीतिभागोदृष्टिः स्थान्नासिमासि सबन्धके । वर्ष-
क्रमच्छतं द्वित्रिचतुःपञ्चकमन्यथा” या० “अन्यथा बन्धक-
रहिते” मिता० “दशुर्वा स्वकृतां दृष्टिं सर्वे सर्वास्तु
जातिषु” या० व्याख्यायाम् “ब्राह्मणादयोवर्णा अवन्धके

सबन्धके वा स्वकृतां दृष्टिं सर्वास्तु जातिषु दद्युः” विज्ञा० ।
अस्य पा० उपकादिगणपाठात् “उपकादिभ्योऽन्यतरस्यामद्वन्द्वे
च” पा० सूत्रेण गोलप्रत्ययस्य बहुत्वे लुग्विधानात् कस्मि-
न्चित् २ गोलप्रवर्तके कृष्णावपि अस्य कृष्टिः ।

अवन्धुर लि० न० त० । १ उन्नतानतभिन्ने २ शोभनभिन्ने
३ विधुरबन्धुरबन्धुरनैक्षतेति” माघः ।

अवन्ध्य लि० बन्ध्यः अफलः । १ सफले, “अवन्ध्यं दिवसं कुर्यात्
दानाध्ययनकर्म्मभिः” स्मृतिः २ अफलभिन्ने फलकाले फल-
युक्ते दृष्टे पु० ।

अवल न० न बलं सामर्थ्यसत्कर्षोवाऽभावे न० त० । १ बलाभावे
“प्रायश्चित्तं प्रदातव्यं दृष्ट्वा तस्य बलाबलम्” स्मृतिः ।
“गन्धानाञ्च रसानाञ्च ज्ञात्वा चार्धबलाबलम्” मनुः ।
बलसत्कर्षमवलमनुत्कर्षम्” इति कुल्लू० । नास्ति बलं
यस्य । २ बलहीने दुर्बले लि० “पञ्चवर्गीबलेनोनो न हर्ष-
स्थानमाश्रितः अवलोऽयं लग्नदर्शीति नी० ता० । अवल-
सकुलाशिनो भस्मान्निजनीडद्रुमपीडिनः खगान्” नैष० ।
३ नाय्यां स्त्री “भुजलतां जडतामवलजानः” रघुः । “हृदये
वहसि गिरीन्द्रौ त्रिभुवनजयिनी कटाक्षेण । अवला त्वं
यदि मन्ये के बलवन्तो न जानीम” इत्युद्धटः । ५ ब० ।
४ वरुणदृष्टे पु० । [रोगदिनिमित्ते देहस्य क्षीमाभावे ।

अवलिमन् पु० बलस्य भावः इमनिच् विरोधे न० त० ।

अवाध पु० अभावे न० त० । १ बाधाभावे २ प्रतिबन्धाभावे ।
नास्ति बाधो यस्य । २ बाधभ्यन्त्ये लि० । बाधश्च असत्त्वं
स चातुमापकहेतौ दोषभेदः बहुभावादुद्भूतत्वं हि बाध
दोषः यत्सत्त्वेऽसुमितेः प्रतिबन्धः तस्य हेतुदूषकत्वमिति
नैया० । नास्ति बाधा षोडायस्य । ४ षोडशभ्यन्त्ये लि० ।

अवाधक लि० न० त० । १ बाधकभिन्ने अनुगुणे । नास्ति ।
बाधो यस्य वा कप् । २ बाधभ्यन्त्ये लि० ।

अवाधित लि० न बाधितः । बाधितभिन्ने यथार्थे “अबा-
धिताग्नीहीतनिश्चयत्वं प्रमात्वमिति” दृष्टाः । तद्वति
तत्प्रकारकं ज्ञानं हि प्रमा तच्च तदभाववति तत्प्रकारक-
ज्ञानेन प्रतिबध्यते तथा च तदभाववति तत्प्रकारकता-
भ्यन्त्यत्वेन ज्ञानस्य याथार्थ्यं, तादृशज्ञानविषयत्वात् विष-
यस्याबाधितत्वम् । [अप्रतिरोधे ।

अवाध्य लि० न बाध्यते अपोद्यते बाध-यत् न० त० ।

अवाल लि० न० त० । १ बालभिन्ने पूर्ये चन्द्रादौ २ तरुणे च ।

अविन्धन पु० आप एव इन्धनकुहीपनसाधनमस्य । बाङ्ग-
वाङ्मौ “अविन्धनं वङ्गिमसौ विमर्त्ति” रघुः ।